

РЕАЛІЇ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

As a result of the slowdown in economic development, Ukraine needs a dramatic change in views on the country's existing scientific potential. Introducing innovations by opening up a venture business perspective can significantly improve the current state of Ukraine. However, at the present stage, the venture business in our country occupies rather low positions, which is supported by an insufficient level of legal framework regarding the venture capital. The solution to this problem will allow Ukraine to enter a new stage of development of scientific potential.

Сьогодні Україна перебуває на стадії дисбалансу в економіці, головними причинами якого є: значне перевищення імпорту над експортом, порушення платіжного і торгового балансів, дефіцит бюджету, спад національного доходу, які характеризують державу як таку, що має низькі фінансові можливості. Оскільки сучасний ринок діє за допомогою нововведень, а інноваційне прискорення є основою його стійкого розвитку, то наша держава повинна щонайшвидше вирішити ці проблеми і визначити шляхи реалізації інноваційної політики з урахуванням реальних умов [2, с. 118]. Відтак, саме розвиток венчурного бізнесу може значно покращити темпи впровадження інновацій в економіку країни.

Слово венчур (англ. venture, ventures) в перекладі означає «ризиковий», що пов'язано з відсутністю у даній діяльності будь-яких видів гарантій та впевненості як для інвестора, так і для підприємства.

Венчурний бізнес – це ризикова сфера підприємницької діяльності, яка орієнтована на реалізацію науково-технічних новинок чи інвестування в них. Фінансування беруть на себе банки, інвестиційні компанії, спеціалізовані венчурні фірми або юридично самостійні організації, зазвичай у формі товариств з обмеженою відповідальністю [1].

Венчурна індустрія в Україні зародилася недавно [3]. В Україні венчури, які були створені як інститути спільного інвестування були законодавчо затверджені у 2001 році, проте у 2012 році ця база була оновлена актуальним на сьогодні Законом України «Про інститути спільного інвестування» від 05.07.2012 р. № 5080-VI [4]. Проте в даному законі описуються лише інвестиційні фонди, які діють у рамках залученого грошового капіталу інвесторів з метою одержання максимального прибутку від вкладення їх у цінні папери інших емітентів, корпоративні права та нерухомість, тобто інвестування у вже існуючий бізнес або нерухомість. Разом з тим, венчурні фонди повинні функціонувати як фонди прямого інвестування і виходити за рамки інститутів спільного інвестування.

Отже, для фондів, які інвестують в інновації, повинна існувати окрема законодавча база із зазначенням усіх основ діяльності фондів прямого інвестування. Відтак, через відсутність даного законодавства в нашій країні, можна стверджувати, що повноцінних умов для розвитку венчурного бізнесу в Україні не існує. Через постійні зрушення в законодавстві та в економіці країни, виникає потреба в постійному моніторингу венчурного бізнесу, проблем його стабільного та ефективного функціонування.

Венчурному бізнесу як і будь-якому виду бізнесу разом з перевагами, притаманні і недоліки. До переваг венчурного інвестування слід віднести: здатність венчурного інвестора впливати на діяльність підприємства-реципієнта та приймати ключові рішення щодо його розвитку; створення нових робочих місць на підприємствах – об'єкта вкладення венчурних інвесторів; розвиток новітніх технологій та інновацій. Але, не можна нехтувати орієнтацією українського ринку венчурного інвестування на будівництво, роздрібну торгівлю, переробку сільськогосподарської продукції, харчову промисловість, що є для України найпривабливішими сферами капіталовкладень. Сьогодні венчурні фонди в Україні залучають, для поліпшення ефективності управління активами фінансово-промислових холдингів та звільнення від податку на прибуток. Виходячи з ситуації, можна зазначити, що даний бізнес в Україні знаходиться на стадії розвитку і його роль у фінансовій системі незначна.

Тому, для пришвидшення темпів розвитку венчурного бізнесу в Україні слід: створити систему, яка б забезпечила функціонування венчурного бізнесу та сприяла його розвитку; розробити систему податкових стимулів щодо інвестування інноваційних проектів; забезпечити усі необхідні умови для взаємодії наукових організацій із підприємствами та потенційними інвесторами; сприяти розвитку міжнародних зв'язків у сфері інноваційної діяльності через участь у міжнародних інноваційних форумах, організацію і проведення конференцій для обміну досвідом, тиражуванню інноваційних проектів; розвиток інноваційних інститутів; активізація взаємодії науки і техніки [2, с. 123].

Підсумовуючи вище сказане, можна стверджувати, що роль венчурного бізнесу в Україні на сучасному етапі розвитку досить незначна. Проте, створення необхідних умов для ефективного функціонування даного виду бізнесу, усунення всіх перешкод на шляху венчурного інвестування забезпечить в подальшому високі перспективи його розвитку в Україні і, як результат, буде сприяти налагодженню стабільності державної економіки протягом тривалого часу.

Список використаних джерел:

1. Економіка та організація інформаційного бізнесу: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2002. – 667 с.
2. Михальченко Г.Г. Черняева О.В. Механізм функціонування венчурного бізнесу в Україні// Економічний простір. – №18. – 2008. – С. 118-125.
3. Проблеми та шляхи розвитку венчурного бізнесу в Україні [Електронний ресурс].– Режим доступу: www.kneu.kiev.ua/data/.../3-rkeowgj.doc.
2. Про інститути спільного інвестування [Електронний ресурс]: Закон України від 05.07.2012. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>.